

да имаме тѣйзи главоболия; но вие слушахте Милка. Азъ ви казахъ оште тогава, че безъ помощъ отъ Цариградъ трудно ште бѣде. А за Милка не се чува ништо-я?

Драгомиръ.

Ништо. Вижда се да е избѣгнѣлъ въ Петрувѣтъ станъ.

Исакъ.

Виждате ли? А азъ толкосъ пѣтя ви казахъ да го премахнете. Ако да не бѣше той, сега Петъръ и отецъ Иванъ штѣхъ да бѣдѣтъ въ наши рѣцѣ. Е, ами Мария?

Драгомиръ.

И за нея ништо не можя да се узнае. Всички мѣрки се зехъ, но не се откри ништо, нито дѣка е, нито...

Добринъ.

Тя не може да бѣде вѣнъ отъ Търново. Крѣпоститѣ тѣй добръ сѣ завардени, штото и птичка не може префрѣкна безъ повелѣние.

Исакъ.

Чудно нѣшто е това... Но нѣма ништо! Не трѣба да се боимъ, — стига само да се слушаеме...

Драгомиръ.

Но ако не дойде на скоро помощъ...

Исакъ (усмихва се уворително).

Но вие сте чудни хора. Вие сами правите да се забавя помощта. Да ви кажъ право — и да не ви става мѣчно — много бѣрка на работата вашето упорство...

Драгомиръ.

Условията сѣ вече подписани (подава му книга).

Исакъ.

Така трѣбаше отколъ! И азъ се чудѣж, зашто не го сторихте оште отдавна. Сѣ вие штѣхте да спечелите... (зема кни-